

Jak elita v Davosu převzala kontrolu

 zvedavec.news/komentare/2023/01/9501-jak-elita-v-davosu-prevzala-kontrolu.htm

Thomas Fazi

17.1.2023 Komentáře Témata: Nový světový pořádek, Konspirace, Korporační kapitalismus, Rothschildové 1646 slov

Tisíce členů světové elity se dnes ráno scházejí v Davosu na svém nejvýznamnějším každoročním setkání: zasedání Světového ekonomického fóra (WEF). Vedle hlav států z celého světa se sejdou ředitelé společností Amazon, BlackRock, JPMorgan Chase, Pfizer a Moderna, předseda Evropské komise, výkonný ředitel MMF, generální tajemník NATO, šéfové FBI a MI6, vydavatel The New York Times a samozřejmě nechvalně známý hostitel akce – zakladatel a předseda WEF Klaus Schwab. Na jejich ochranu může být nasazeno až 5 000 vojáků.

Vzhledem k téměř karikaturně elitářské povaze tohoto setkání se zdá být přirozené, že se tato organizace stala předmětem nejrůznějších konspiračních teorií o jejich údajných nekalých úmyslech a tajných plánech spojených s pojmem „velký reset“. Ve skutečnosti není na WEF nic konspiračního, pokud konspirace předpokládají utajení. Naopak, WEF – na rozdíl například od Bilderbergu – je ohledně své agendy velmi otevřený: zasedání můžete dokonce sledovat v přímém přenosu online.

WEF bylo založeno v roce 1971 samotným Schwabem a jeho proklamovaným cílem je „zlepšit stav světa prostřednictvím spolupráce veřejného a soukromého sektoru“, známé také jako vícestranné řízení. Myšlenka spočívá v tom, že globální rozhodování by nemělo být ponecháno na vládách a národních státech – jako v poválečném multilateralistickém rámci zakotveném v OSN -, ale měla by se na něm podílet celá řada nevládních subjektů: orgány občanské společnosti, akademičtí odborníci, osobnosti z médií a především nadnárodní korporace. Podle vlastních slov zakladatele je

cílem projektu WEF „nově definovat mezinárodní systém jako širší, mnohostranný systém globální spolupráce, v němž jsou mezivládní právní rámce a instituce zakotveny jako základní, ale nikoli jediná a někdy ani ne rozhodující složka“.

Ačkoli to může znít docela neškodně, přesně to vystihuje základní filozofii globalismu: izolovat politiku od demokracie tím, že se rozhodovací proces přesune z národní a mezinárodní úrovně, kde občané teoreticky mohou politiku do určité míry ovlivňovat, na nadnárodní úroveň, a to tak, že se do čela globálních rozhodnutí týkajících se všeho, od výroby energie a potravin až po média a veřejné zdraví, postaví vybraná skupina nevolených a nezodpovědných „zainteresovaných stran“ – především korporací. Základní nedemokratická filozofie je stejná jako filantrokapitalistický přístup lidí, jako je Bill Gates, který je sám dlouholetým partnerem WEF: nevládní sociální a podnikatelské organizace jsou pro řešení světových problémů vhodnější než vlády a multilaterální instituce.

Přestože se WEF ve své agendě stále více zaměřuje na módní témata, jako je ochrana životního prostředí a sociální podnikání, není pochyb o tom, jaké zájmy Schwabovo dítě ve skutečnosti podporuje a posiluje: WEF je sám z velké části financován přibližně tisícovkou členských společností – obvykle globálními podniky s mnohamiliardovými obraty, mezi něž patří některé z největších světových korporací v oblasti ropy (Saudi Aramco, Shell, Chevron, BP), potravinářství (Unilever, The Coca-Cola Company, Nestlé), technologií (Facebook, Google, Amazon, Microsoft, Apple) a farmaceutického průmyslu (AstraZeneca, Pfizer, Moderna). Velmi vypovídající je také složení správní rady WEF, v níž zasedají Laurence D. Fink, generální ředitel společnosti Blackrock, David M. Rubenstein, spolupředseda skupiny Carlyle, a Mark Schneider, generální ředitel společnosti Nestlé. Není třeba se uchýlovat ke konspiračním teoriím, abychom mohli tvrdit, že program WEF je

mnohem spíše přizpůsoben zájmům jeho sponzorů a členů správní rady – světových ultrabohatých a korporátních elit – než „zlepšování stavu světa“, jak organizace tvrdí.

Snad nejsymboličtějším příkladem globalistického tlaku WEF je kontroverzní dohoda o strategickém partnerství, kterou organizace podepsala s OSN v roce 2019 a která podle mnohých vtáhla OSN do logiky spolupráce veřejného a soukromého sektoru WEF. Podle otevřeného dopisu, který podepsalo více než 400 organizací občanské společnosti a 40 mezinárodních sítí, představuje dohoda „znepokojivé korporátní ovládnutí OSN, které nebezpečně posunulo svět směrem k privatizovanému globálnímu vládnutí“. Upozorňují, že ustanovení strategického partnerství „ve skutečnosti zajišťují, že vedoucí představitelé podniků se stanou „našeptávači“ vedoucích oddělení systému OSN a budou využívat svého soukromého přístupu k prosazování tržních ziskových „řešení“ globálních problémů, přičemž budou podkopávat skutečná řešení zakotvená ve veřejném zájmu a transparentních demokratických postupech“.

Toto převzetí globální agendy korporacemi, kterému WEF napomáhá, se projevilo zejména během pandemie Covid-19. Globální zdravotní politika a „připravenost na epidemie“ jsou již dlouho středem zájmu WEF. V roce 2017 byla v Davosu zahájena Koalice pro inovace v oblasti připravenosti na epidemie (Coalition for Epidemic Preparedness Innovations, CEPI) – iniciativa zaměřená na zajištění dodávek vakcín pro případ globálních mimořádných událostí a pandemií, financovaná vládními i soukromými dárci, včetně Gatese. V říjnu 2019, pouhé dva měsíce před oficiálním začátkem epidemie ve Wuhanu, pak WEF spolupořádal cvičení nazvané Event 201, které simulovalo „propuknutí nového zoonotického koronaviru přenášeného z netopýrů na prasata a na lidi, který se nakonec stane účinně přenosným z člověka na člověka, což vede k závažné pandemii“. Organizátoři poznamenali, že v případě pandemie by vlády jednotlivých států, mezinárodní organizace a soukromý sektor

měly poskytnout dostatečné zdroje na výrobu a distribuci velkého množství vakcín prostřednictvím „robustních forem spolupráce veřejného a soukromého sektoru“.

Dá se tedy říci, že když vypukla pandemie Covid, WEF měl dobré předpoklady k tomu, aby v reakci na pandemii sehrál ústřední roli. Právě na setkání v Davosu v roce 2020, které se konalo 21.-24. ledna – několik týdnů poté, co byl nový koronavirus identifikován v Číně – se CEPI setkala s generálním ředitelem společnosti Moderna Stéphanem Banclem, aby ve spolupráci s Národním institutem zdraví (NIH) v USA vypracovala plány na vakcínu proti Covidu-19. Později v tomto roce se CEPI podílela na založení organizace Covid-19 Vaccines Global Access (Covax) ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací a na poskytnutí finančních prostředků na několik vakcín Covid.

Tyto veřejně-soukromé a korporátně orientované koalice – všechny s vazbami na WEF a mimo dosah demokratické odpovědnosti – sehrály klíčovou roli při prosazování reakce na pandemii zaměřené na očkování a zisk a následně při dohledu nad zaváděním vakcín. Jinými slovy, pandemie ukázala důsledky globalizačního úsilí WEF trvajících desítky let. Opět by nebylo správné považovat to za spiknutí, protože WEF vždy velmi otevřeně hovořilo o svých cílech: je to prostě nevyhnutelný výsledek „multistakeholderského“ přístupu, v němž mají soukromé a „filantropické“ zájmy větší slovo v globálních záležitostech než většina vlád.

Znepokojující však je, že WEF nyní prosazuje stejný přístup řízený shora dolů korporacemi v celé řadě dalších oblastí, od energetiky přes potravinářství až po politiku globálního dohledu, a to se stejně dramatickými důsledky. Existuje důvod, proč se zdá, že vlády jsou často tak ochotné s těmito politikami souhlasit, a to i tváří v tvář širokému společenskému odporu: strategie WEF totiž v průběhu let nespočívala pouze v přesunu moci od vlád – ale také v jejich infiltraci.

WEF toho z velké části dosáhl prostřednictvím programu známého jako iniciativa Young Global Leaders (YGL), jehož cílem je vyškolit budoucí globální lídry. Tato iniciativa, která byla zahájena v roce 1992 (tehdy pod názvem Global Leaders for Tomorrow), vychovala mnoho hlav států, ministrů vlád a vedoucích představitelů podniků, kteří se hlásí ke globalizaci. První akce se například zúčastnil Tony Blair, v roce 1993 pak Gordon Brown. Ve skutečnosti se v jejích prvních ročnících objevili další budoucí vedoucí představitelé, včetně Angely Merkelové, Viktora Orbána, Nicholase Sarkozyho, Guye Verhofstadta a Josého Marii Aznara.

V roce 2017 Schwab přiznal, že využil Young Global Leaders k „proniknutí do kabinetů“ několika vlád, a dodal, že v roce 2017 byla „více než polovina“ členů kabinetu kanadského premiéra Justina Trudeaua členy tohoto programu. V nedávné době, poté co nizozemský premiér Mark Rutte navrhl drasticky snížit emise dusíku v souladu se „zelenou“ politikou inspirovanou WEF, což v zemi vyvolalo velké protesty, kritici upozornili na skutečnost, že kromě toho, že Rutte sám má úzké vazby na WEF, jeho ministr sociálních věcí a zaměstnanosti byl v roce 2008 zvolen Mladým globálním lídrem WEF, zatímco jeho místopředsedkyně vlády a ministryně financí Sigrid Kaagová se podílí na programu WEF. V prosinci 2021 nizozemská vláda zveřejnila svou dosavadní korespondenci se zástupci Světového ekonomického fóra, z níž vyplývá rozsáhlá interakce mezi WEF a nizozemskou vládou.

Bývalý srílanský premiér Ranil Wickremesinghe, který byl loni nucen odstoupit po lidovém povstání proti jeho rozhodnutí zakázat hnojiva a pesticidy ve prospěch ekologických, „klimaticky šetrných“ alternativ, byl také oddaným členem a přispěvatelem WEF. V roce 2018 publikoval na webových stránkách této organizace článek s názvem: „Takto učiním svou zemi bohatou do roku 2025“. (Po protestech WEF článek ze svých webových stránek urychleně

odstranil). Opět se zdá být jasné, že role WEF při formování a výběru členů světových politických elit není spiknutím, ale spíše velmi veřejnou politikou – a Schwab se jí rád chlubí.

V konečném důsledku nelze popřít, že WEF disponuje obrovskou mocí, která upevnila vládu nadnárodní kapitalistické třídy v míře, jakou jsme v historii ještě nezažili. Je však důležité si uvědomit, že její moc je pouhým projevem moci „nadtřídy“, kterou reprezentuje – nepatrné skupiny, která podle výzkumníků čítá maximálně 6 000 nebo 7 000 lidí, tedy 0,0001 % světové populace, a přesto **je mocnější než jakákoli společenská třída, kterou kdy svět poznal**. Samuel Huntington, kterému se připisuje vynález termínu „davoský člověk“, tvrdil, že příslušníci této globální elity „nemají potřebu národní loajality, národní hranice považují za překážky, které naštěstí mizí, a národní vlády považují za pozůstatky z minulosti, jejichž jedinou užitečnou funkcí je usnadňovat globální operace elity“. Bylo jen otázkou času, kdy si tito ambiciózní kosmokraté vytvoří nástroj, jehož prostřednictvím budou moci plně uplatňovat svou nadvládu nad nižšími třídami – a WEF se k tomu ukázal být ideálním prostředkem.

How the Davos elite took back control vyšel 16.1.2023 na unherd.com. Překlad v ceně 686 Kč Zvědavec.

Poznámka editora

Článek mi přijde jako zatím nejjasnější vysvětlení, proč WEF škodí a čím. Teď je tady otázka, co s tím můžeme my, plebs, dělat. Přemýšlím nad tím už dvě hodiny a nic rozumného mne nenapadá (pokud odhlédnu od hollywoodských řešení ve stylu obklíčit město a vzít tu sebranku jako rukojmí). Bylo by dobré, kdyby se nějak podařilo, aby se "davoský člověk" začal bát. Rozumějte, to nejsou žádní hrdinové, při prvním náznaku osobního nebezpečí si nadělají do kalhot. Ale jak to zařídit?

Nejjednodušší řešení je nedělat nic a čekat. Ono to SNAD časem vyhnije samo. Ale může to trvat staletí, mají to perfektně síchrováno...

Takže co s tím? Napadá vás něco?

Známka 1.0 (hodnotilo 4)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

[o příspěvků](#)
([o nových](#))

[odeslat jako odkaz](#)

[odeslat text článku](#)

[vytisknout](#)

[uložit jako PDF](#)